

INTÉZMÉNYI TUDÁSMEGOSZTÁS

TAPASZTALATCSERE

MISKOLC 2.

2018.06.07.

1. A rendezvény, programelem előkészítésének bemutatása.

A programelem előkészítése kapcsán telefonon egyeztettünk a Miskolci EGYMI vezetőjével.

Telefonbeszélgetésben előzetesen tájékoztattak bennünket a várható programról. Kutyaterápiás foglalkozást, óralátogatást és eszközbemutatót terveztek második látogatásunk idejére.

Az előzetes tervek alapján intézményünk mikrobuszával utaztunk volna Miskolcra, de sajnos a mikrobuszra azon a napon más program keretében is szükség volt, ezért személyautóval közlekedtünk.

2. A rendezvény szakmai megvalósulása.

Érkezésünkkor az intézményvezető asszony régi kedves ismerősként fogadott bennünket, egyeztettük a nap programját. Ekkor tájékoztattott bennünket, hogy kutyaterápiás foglalkozást nem láthatunk, mivel az állat előző napon oltást kapott, amit rosszul viselt, nem volt alkalmas aznap a munkára.

Sajnos az eszközbemutatót sem sikerült az intézményben megtartani, mert a külső cég munkatársai más helyszínt választottak, ahová a helybeli kollégáknak is utazniuk kellett.

A külső körülmények miatt tehát csak az óralátogatások tudtak megvalósulni a programelemek közül, de ezekre legalább sokkal több idő jutott az eredetileg tervezettnél. Azért nem is bántuk nagyon a változást, mert valódi segítséget nekünk igazán az jelent a fejlesztő iskolai csoportunk beindításának jelenlegi stádiumában, ha a mindennapok megoldásaival, apró fortélyjaival ismerkedhetünk a feladatot már évek óta végző szakemberek révén.

Célzottan meglátogattuk a fejlesztő iskolai tantermeket, ahol bemutató foglalkozásokkal készültek számunkra.

Az első órán a csoportban 6 tanuló volt, ez a létszám 2 osztályból tevődött össze. Egy tanuló mindvégig a matracokon feküdt, ő autista gyermek, nem kapcsolódott be a foglalkozásba. Az asztalnál a többi gyermek ült, itt szintén volt egy autista tanuló, illetve 2 tanuló kerekesszékekben ült. A foglalkozás témája a kora nyári gyümölcsök voltak. A gyógypedagógus és a 2 gyógypedagógiai asszisztens tartotta a foglalkozást. Minden gyümölcsöt kis tálkába tettek, megmutogatták a gyerekeknek, elmagyarázták, mit látnak (málna, cseresznye, meggy, ribizli, eper), formájukat, színüket gyerekenként újra elmondták. Ezután kóstoltatták a tanulókkal a gyümölcsöket, volt, aki mereven elutasította, volt, akivel meg lehetett kóstoltatni a. Amelyik tanuló nem tud rágni, annak leturmixolták és úgy etették meg a gyümölcsöt, kinek tejszínhabbal rétegezve, kinek csak magában. Az asztalnál ülő egyik tanuló nem kívánt részt venni a foglalkozáson (de nem kelhetett fel, igazán nem is akart) ő a kiskanalat, műanyag tálcat illetve a fémkanalat eltörte, így tiltakozott, és mindent

pakolni kellett előle. Az autista tanuló saját magát és az asztalt ütötte, nem kapcsolódott be a foglalkozásba, a két kerekes székes kislánnyal és egy fiúval tudták a pedagógusok a foglalkozást végig tartani. A két autista fiú az autista csoportból ebben a tanévben került át a fejlesztő csoportba.

A második foglalkozáson evésterápiát láttunk. Ebben a csoportban is rendkívül heterogén volt az összetétel, a 4 éves kislánnyal a 13 éves nagylánnyal, különböző sérültségi fokkal járnak ide a gyerekek. A legsúlyosabban sérült gyermek babzsák fotelban fekvéssel tölti a napjait, ott jártunkkor is aludt, éppen túl volt egy nagy epilepsziás rohamon.

A csoport többi tagjának igényük szerinti állagú táplálékot kellett elfogyasztani a pedagógus irányításával-segítségével. Ki cumisüvegből, ki csőrös kanalas pohárból, ki pedig kanállal, pépeset evett. Aki a feladatot együttműködve teljesítette, jutalomból kisfilmet választhatott a számítógépen, amelyet közösen megnéztek.

A harmadik foglalkozás sajnos nem tudott maradéktalanul megvalósulni, mivel a csoport tanulójának többsége lebetegedett. Két kislánnyal próbálták bemutatni a zenei fejlesztés módját, a pedagógus kolléganő folyamatosan tolmácsolta, hogy a teljes létszám esetén mindez hogyan működik. Használtak hangszereket, ritmusra próbáltak mozogni, illetve a mindennapokban megjelenő mondókákat, dalocskákat énekelte a pedagógus és az asszisztens egy „körjáték” keretében. Mindkét kislány rendkívül sérült, de a kolléganő a maximálisan pozitív hozzáállásával rengeteg eredményről számolt be esetükben. A csoport minden tanulójáról lelkesen mesélt, mindannyiuk erősségeit hangsúlyozva. Kellemes, szeretetteljes légkörben zajlott a foglalkozás.

Felmerült kérdéseink és az azokra kapott válaszok:

Miből vásárolnak az ilyen foglalkozásokra? Saját pénzből (!) reggel a piacon.

Az étkezést hogyan oldják meg? Több gyermek szondán táplált, más pépeset eszik, nekik mindent le kell turmixolni, a többiek segítséggel étkeznek.

A fentiek miatt a csoportszobákban vannak különböző konyhagépek. (Amit láttunk: turmixgép, mikrohullámú sütő, hűtő, aprítógép, evőeszközök, műanyag táányérok, tálkák, tálcák illetve komplett konyhaszekrény (mosogatóval) volt bent a csoportszobában, külön kézmosó villany vízmelegítővel, valamint mosógép is.)

Hogyan oldják meg a gyerekek szállítását? Van, akit a szülők és van, akit a támogató szolgálat szállít be.

Mit tesznek, ha itt lesz beteg a gyermek? Szólnak a szülőnek, jönnek érte. Az esetleges déli gyógyszert megfelelő orvosi utasítással az ebéd után beadják, de mindig megfelelő mennyiségnek kell az iskolában lenni. Beteg gyermeket nem szoktak behozni a szülők.

Milyen jó tanácsaik vannak a fejlesztő csoport beindítása előtt, illetve mit tartunk be?

- A gyerekek minden orvosi papírját el kell kérni a szülőtől, és áttanulmányozni.
- Gyógyszereiről is érdeklődjünk, anamnézis felvételekor komplett napirendet, jellemzést kérjünk a szülőtől (pl. mit szeret, mit nem, hogyan jelez, mit jelez, alvási – étkezési szokások, segít-e öltözésnél-vetkőzésnél, stb).
- Allergiás-e valamire, ha igen, akkor feltétlenül ellenszert kell kérni a szülőtől, és a csoportszobában tárolni.
- Ugyanez a helyzet az epilepsziával is, itt is kúpot kell kérni a szülőtől, csoportszobában, hozzáférhető zárt helyen tárolni.

- Konyhagépek feltétlenül kellenek a szobába, előkészítő asztallal, illetve fontos a megfelelő mosogató illetve kézmosó lehetőség is, kézfertőtlenítéssel.
- Jó tanács, hogy fejlesztő csoportba autista gyermeket ne vegyenek fel, számukra más fejlesztő eljárásokat kell biztosítani.

Ez a látogatás is nagyon hasznosnak bizonyult, rengeteg új információt kaptunk a fejlesztő iskola mindennapjaival kapcsolatban.

3. A rendezvény értékelése. A kollégák visszajelzései alapján a tapasztalatcsere nagyon hasznos volt, ismét sok új ismeretet szereztünk a fejlesztő iskola működésével kapcsolatban, melyeket a mi csoportunk beindítása és fenntartása során tudunk majd hasznosítani. A Miskolci EGYMI munkatársai a későbbiekre is felajánlották segítségüket, illetve tervezik, hogy egy őszi tapasztalatcsere keretében ellátogatnak hozzánk. Reméljük, hogy akkor ők is tanulnak tőlünk valami hasznosat.

